

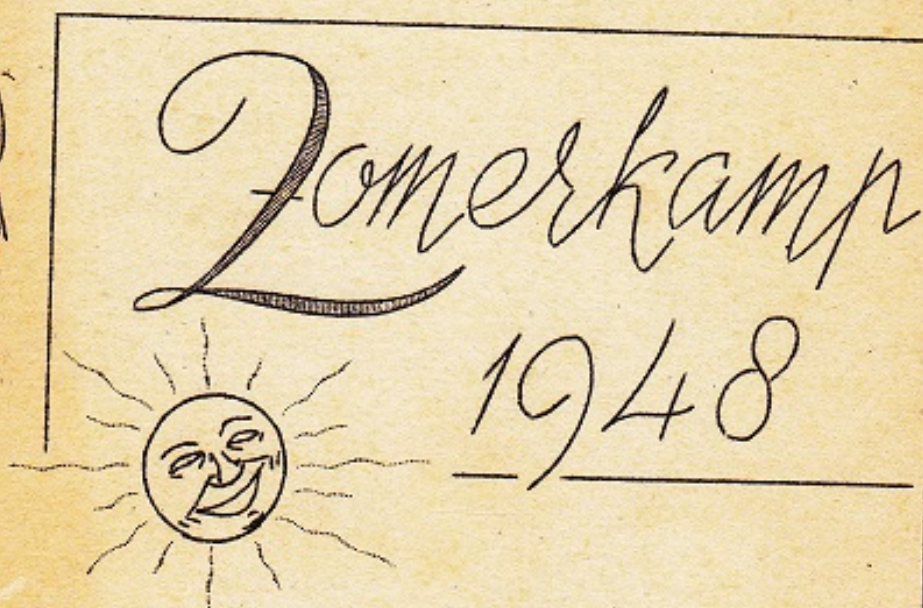
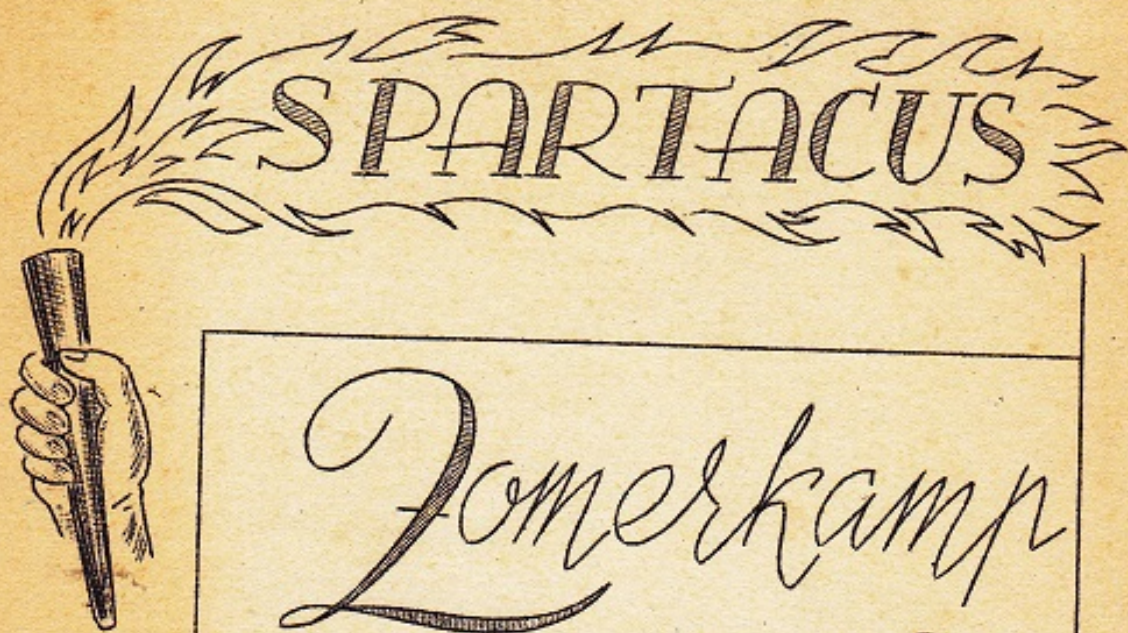
Zomerkamp
1948

GEHOUDEN VAN

7 AUG. TOT 14 AUG.

TE

Putten

GEHOUDEN VAN

7 AUG. TOT 14 AUG.

TE

Putten

V O O R W O O R D.

Er wordt mij gevraagd, een voorwoordje te schrijven voor de gesproken kampkrant, die thans gestencild verschijnen gaat. De gesproken kampkrant, dat was in het Zomerkamp van "Spartacus" een uurtje van intieme gijn onder elkaar, bij het begin van elke avond bij-eenkomst, over hetgeen was voorgevallen, of ook wel verondersteld werd voorgevallen te zijn. Als zodanig kan dan ook alleen deze uitgave worden beschouwd en gewaardeerd. Het is geen propagandawerk; slechts een poging om het tezamen genotene, nog eens in het geheugen van de kamphuis-bewoners op te roepen.

De inhoud kan daarom aan buitenstaanders, of niet-deelnemers, geen beeld geven, van de werkelijke waarde, de volle waarde van dit en volgende Zomerkampen van "Spartacus". Men moet er niet meer van verwachten, dan wordt beoogd.

Echter, ook voor de deelnemers zelf zou dus deze verschijning slechts zeer bepaalde herinneringen oproepen. En terwijl het niet aangaat om de nu gestencild uitkomende krant een andere te geven, dan die wij mondeling vernamen, zou het ons toch niet bevredigen, bij de deelnemers slechts deze eenzijdige herinneringen op te wekken. Daarom achten wij het goed, zowel voor de herinnering, als voor de bij velen bestaande plannen om ook volgende jaren in een Zomerkamp de "Spartacus"-sfeer te beleven, in dit voorwoord enkele opmerkingen te maken over andere die aan het vacantiekamp 1948 verbonden waren.

Het nu volgende blijft daarmede een persoonlijke opvatting.

Het aangenaamste van deze gehele week was voor mij vooral daarin gelegen, dat er zo een uitstekende sfeer van kameraadschap heeft bestaan. Met alle tekortkomingen, die we steeds zullen blijven constateren in al ons werk, mag toch worden vastgesteld, dat die kameraadschap zich uitte in een pogen van jong tot oud, om zich deel te voelen van het geheel. Er was een krachtig streven om elkaar te helpen en om met elkaar aan allen wat te bieden. Niet in het minst kwam dit tot uiting bij de spelen, waaraan allen deelnamen.

We hebben prachtige wandelingen gemaakt, al waren ze soms wat lang. Er werden onderweg discussies gevoerd en deze werden bevorderd, doordat op gezette tijden, de een of de ander zich geroepen gevoelde over natuur en historie van de omgeving iets te vertellen. Zodoende werd bij het wandelen

V O O R W O O R D.

Er wordt mij gevraagd, een voorwoordje te schrijven voor de gesproken kampkrant, die thans gestencild verschijnt. De gesproken kampkrant, dat was in het Zomerkamp van "Spartacus" een uurtje van intieme pijn onder elkaar, bij het begin van elke avond bij-senkomst, over hetgeen was voorgevallen, of ook wel verondersteld werd voorgevallen te zijn. Als zodanig kan dan ook alleen deze uitgave worden beschouwd en gewaardeerd. Het is geen propagandawerk; slechts een poging om het tezamen genotene, nog eens in het geheugen van de kamphuis-bewoners op te roepen.

De inhoud kan daarom aan buitenstaanders, of niet-deelnemers, geen beeld geven, van de werkelijke waarde, de volle waarde van dit en volgende Zomerkampen van "Spartacus". Men moet er niet meer van verwachten, dan wordt beoogd.

Echter, ook voor de deelnemers zelf zou dus deze verschijning slechts zeer bepaalde herinneringen oproepen. En terwijl het niet aangaat om de nu gestencild uitkomende krant een andere te geven, dan die wij mondeling vernamen, zou het ons toch niet bevredigen, bij de deelnemers slechts deze eenzijdige herinneringen op te wekken. Daarom achten wij het goed, zowel voor de herinnering, als voor de bij velen bestaande plannen om ook volgende jaren in een Zomerkamp de "Spartacus"-sfeer te beleven, in dit voorwoord enkele opmerkingen te maken over andere die aan het vacantis-kamp 1948 verbonden waren.

Het nu volgende blijft daarmede een persoonlijke opvatting.

Het aangenaamste van deze gehele week was voor mij vooral daarin gelegen, dat er zo een uitstekende sfeer van kameradschap heeft bestaan. Met alle tekortkomingen, die we steeds zullen blijven constateren in al ons werk, mag toch worden vastgesteld, dat die kameradschap zich uitte in een pogen van jong tot oud, om zich deel te voelen van het geheel. Er was een krachtig streven om elkaar te helpen en om met elkaar aan allen wat te bieden. Niet in het minst kwam dit tot uiting bij de spelen, waaraan allen deelnamen.

We hebben prachtige wandelingen gemaakt, al waren ze soms wat lang. Er werden onderweg discussies gevoerd en deze werden bevorderd, doordat op gezette tijden, de een of de ander zich geroepen gevoelde over natuur en historie van de omgeving iets te vertellen. Zodoende werd bij het wandelen

nog iets aan geestelijke ontwikkeling gedaan, ook.

Zonder te willen zeggen, dat we daarin in alle opzichten steeds zijn geslaagd, was toch zeker ook buitengewoon goed, dat wij poogden in dit kamp veel als deelnemers zelf te doen. En wat ons daarbij opviel is, dat juist die pogingen, die er op waren gebaseerd iets eigens brengen, zoveel mogelijk los van wat men burgerlijk vermaak zou mogen noemen, het beste geslaagd mogen worden genoemd. Wij zijn er van overtuigd, niemand tekort te doen, wanneer we vaststellen dat in dit opzicht het twee-actertje "Conferentiekamer en Schaftlokaal" het meest geslaagd was. Hier werd ons duidelijk, hoe ook de nieuwe komende arbeidersbeweging het arbeidersstoneelspel in de propaganda kan benutten. Ook de kwartiertjes van gezamenlijke zang vooral wanneer zij op bepaalde momenten de deelnemers zelf grepen en deze tot uiting brachten wat er op de beste momenten in ons leeft, hebben er toe bijgedragen, de kampweek tot een echte, innerlijk vreugdevolle te maken.

En nu tot slot onze inleidingen. Er zijn er een drietal gehouden.

Naar mijn smaak, was er te weinig intensieve discussie, helaas vermoedelijk gevolg van de omstandigheid dat er enkelen meer om vacantie, dan om de arbeidersgemeenschap kwamen. We mogen slechts hopen, dat zij de betekenis van dit laatste beter zullen leren waarderen en dat zij volgende jaren er blijk van zullen geven, te beseffen dat "Spartacus"-vacantie-woeken voor allen, en dus ook voor hen, alleen zin hebben, wanneer de deelnemers gezonder, en opgefrist terugkeren, niet alleen lichamenlijk maar ook geestelijk. Deze opmerking treft natuurlijk niet hen, die er blijk van gaven de volle waarde van ons kamp te beseffen en te willen nastreven.

Maar na deze enige opmerking-aanmerking, stellen wij toch vast, dat ons het "Zomerkamp Spartacus 1948" veel heeft geboden, dat wij gesterkt terugkomen en onze gedachten reeds laten uitgaan naar de bijeenkomst van het volgende jaar.

Deelnemer.-

EEN ERNSTIG WOORD AAN TWEE KAMERADEN.

Spartacus met zijn kleine schaar,
Is voor het derde jaar weer bij elkaar.
In Putten is het deze keer en
Er heerst alweer een echte sfeer.

Mannen, vrouwen, kinderen inclusief,
Zijn hier nu in het Plankenhuis.
We eten, drinken, discussiëren
Maar zullen bovenal proberen,

In onze Spartacus-vriendenkring
Te werken voor verbroedering.
Want ook buiten onze grenzen,
Wonen nog Spartacus-mensen.

Die nu in ons midden zijn,
En gekomen met de trein.
Twee van onze jonge vrienden,
Hebben geprobeerd hun te vinden.

Ze waren erg enthousiast,
In hun gedachten stond reeds vast:
Dat er twee schone zouden komen,
Die ze 's nachts zagen in hun dromen.

Maar, o wee, wat bittere smart
En gebroken was hun hart.
Want het schoons uit 't Belgenland
Kwam, onder geleide van haar galant.

Maar niet getrouwd hoor jonge vrienden
Er zijn nog meerdere hier te vinden.
Maar laat het personeel met vrêe,
Dat heeft de zorg voor ons diner.

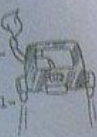
Want, worit dat daar in gestoord,
Dan vinden wij dat ongehoord.
Eten is een belangrijk ding,
Voor de stemming in onze Spartacus-kring.

Ik hoop dat jullie dit hebt verstaan.
Nu kan je wel weer verder gaan,
Om met de meisjes te gaan praten,
Maar daar moet je het dan bij laten.

Een vriend.

BELANGRIJK BERICHT.

Op de wandeltocht van hedenmiddag moest Vreese de Gravin van Laykeburg tot Laykenseen in haar hofauto plaats nemen, wegens een ongeval aan haar linkerknie. Bij het passeren werd ze door het verzamelde Kampvolk luide toegejuicht.

EEN KORTE WANDELTOCHT DIT, IN EEN MAAR MODDERPLEIZIER VERANDERDE.

Opgewekt zingend gingen we van start, En waren na een uur reeds zoo gehard, wij gingen voetbal spelen. Ook vielen toen de eerste regendelen. Het bleek al gauw, dat Hilder en de Vastenhouw, Zoo hard niet konden trappen, Ouse Jan zouden ze er niet uit lappen. Theo Maassen in het doel, Trok af en toe een luttel mooi. Toen raakten wij de bal plots kwijt En kwam een einde aan de strijd.

VESELVRAAT AAN TAFEL DRIE.

Een onzer oudste Kampbewoners, die blijkbaar nog niet veel van beschaving af weet, zag met verwondering dat als dessert bij het avondeten een grote schaal pruimen voor zijn neus gezet werd. Doch voordat zijn disgenoten begrepen wat er aan de hand was, zat deze Gerrit met twee handen tegelijk de pruimen in zijn mond te proppen. Het gevolg was: lege fruitschaal, op zijn bord een groot aantal pitten en de anderen kregen niets !

Iemand die niets heeft gehad.

ONZE KERSTE WANDELTOCHT GESLAAGD.

Vormorgen zijn we begonnen met onze eerste vooantiedag en onder leiding van den Heer Boom deze mooie omgeving ingetrokken. Fris en vol goede moed, beladen met een grote zak brood, daarbij kinderwagens, trekkarretjes enz., stapten we over de alingerende paden der Veluwe bossen. In deze onseindigende uitgestrektheid van heide en bos vonden wij ons klein en nietig.

De zon die af en toe kwam doorbreken, gaf de streok een toverachtige glans van kleurenpracht.

Onze gids vertelde uit het verre verleden enige interessante dingen van hetgeen wij zagen die met aandacht werden beluisterd.

Na enkele uren gerust te hebben trokken we verder, steeds dieper de bossen in. Op verschillende gezichten onzer tochtgenoten kwamen angstige trekken. De somberheid van het donkere woud drukte op hun gemoed. Angstvallig keken zij steeds om naar de gids maar deze stapte rustig door, zeker van zijn bekendheid met de omgeving.

Verdwalen konden wij niet onder zijn leiding zodat voor ongerustheid geen reden bestond. Tegen het middaguur trokken donkere wolken zich samen boven de kruinen der bomen en een zliepende regen-vlaag noodzaakte ons de regenjasen aan te trekken en de kinderen met zeil te bedekken.

Maar moedig trokken we verder, regen en storm trotserende. De wilde elementen der natuur waren niet in staat onze stemming te verstoren.

De oudere mensen onder ons, hebben bewondering afgedwongen voor hun vitaliteit waarmee zij deze lange tocht hebben volgehouden.

Na het Solsche gat te hebben bekeken, met zijn lugubere geschiedenis, trokken wij huiswaarts.

Deze wandeling heeft ons goed gedaan en hopen er in de komende week nog vele te maken.

Kameraden, de organisatoren van onze Kampweek sparen moeite nog zorg om deze week te doen slagen.

Laten we alle medewerking geven, zodat ook zij waardering genieten voor hun moeizaam en vaak moeilijk werk.

vande Zondag. INZENDER.

WRAAK VAN TWEE BEDROGEN RIDDERS.

Wij erkennen dat wij met open ogen,
 Met de Belsehe Orietjes zijn bedrogen.
 Maar, en dit is onze zaak,
 Wij namen daarvoor zoete wrak.
 Wij strooiden als een goeie Sint
 Bij die bedriegers in hun bedden,
 Grote stenen en veel grint.
 Nu maar afwachten wat ging gebeuren.
 Toen de jongens de zaal binnen leuren.
 Na enig bewegel, vond Bertus een tegel.
 Het was Jan die er ook geen erg in had
 En weldra met z'n achterste,
 ook op de stenen zat.
 Leendertje, lang niet stom,
 Woude eerst zijn bedje om.
 Maar de stenen zaten goed verborgen.
 Die vond hij eerst tegen de morgen.

Dit is de wrak van twee makkers
 en heus ... niet de grootste stakkers.

-o-o-o-

IK HOORDE VERTELLEN (of het waar is,
 weet ik niet.)

dat: enige vrouwen, onenigheid met de man
 hebben gehad, daar man lief in 't ver-
 volg thuis ook diners wil hebben met
 drie gangen ...

dat: de jury van de hersengymnastiek partijdig
 is. Op de vraag over walviskuit werd als
 antwoord gegeven: de walvis is een zoog-
 dier en heeft daarom geen kuit.
 Dit is geen bewijs ! Mijn vrouw is ook
 een zoogdier en heeft twee kuiten .

dat: Vallinga, sedert hij bij de winnende
 groep hersengymnastiek was, denkt dat
 hij bij de "intellectuelen" behoort.

dat: dezelfde baas, zijn gehele linnenkast
 aan z'n bast heeft. (zelfs zijn pyama
 houdt hij dag en nacht aan).

ONZE EERSTE BONTE AVOND.

Zondagavond werd in het Spartacuskamp, na een fikse
 maar wat vochtige wandeling, onder leiding van ie-
 mand die het niet weten wil, de non-stop revue
 "De Vrolijke Noot" opgevoerd.

Deze avond is op een buitengewoon goede wijze
 geslaagd. Het "publiek" amuseerde zich kostelijk en
 het applaus daverde somwijl door de zaal.

Als eerste attractie werd onze Kampkrant voor
 gelezen hetwelk dikwijls aanleiding gaf tot hilari-
 teit. De inzenders gaven blijk van buitengewoon
 hoogstaande journalistieke stijl en eenvoud. De
 Redactie van Spartacus zou hun medewerking aan hun
 blad op zeer hoge prijs stellen. Het honorarium
 voor de ingezonden stukken kan met de penningmees-
 ter geregeld worden(?!). Bij eventuele ongevallen
 of ziekte wordt dit gewoon doorbetaald.

Na de Kampkrant volgde een samenzang onder
 leiding van de ceremoniemeester Zingote met bege-
 leiding van Daan Drubbel. Na een uiterst vals
 begin kwam de zaak er beter in en werden de ge-
 brachte liederen uit volle borst meegebruld.

Als volgende attractie kwam voor het voet-
 licht onze veel in jaren tellende maar toch nog
 zeer jeugdige actrice Sircu Bluiks. Wat zij ons
 bracht stond op zeer hoog peil en kenmerkte zich
 door beschaafdheid en intelligentie. Hopen haar
 deze week nog vele malen te horen en ... te zien.

Daarna volgde het optreden van een sinis-
 tere en donker uitzijende vrouwenfiguur, welke met
 haar fascinerende blikken vier onschuldige mensen
 uit het publiek onder haar hypnose bracht en
 daardoor willoos waren overgeleverd aan de door
 haar gebrachte experimenten. Na afloop van deze
 seance misten haar slachtoffers enkelen van haar
 bezittingen.

Daarna een Rotterdamse die met een staaltje
 van vormingskunst kwam en wel voorstellende de
 "Mongool". Binnen enkele minuten had hij, door

een kous

ONZE EERSTE BONTE AVOND.

Zondagavond werd in het Spartacuskamp, na een fikse maar wat vochtige wandeling, onder leiding van iemand die het niet weten wil, de non-stop revue "De Vrolijke Noot" opgevoerd.

Deze avond is op een buitengewoon goede wijze geslaagd. Het "publiek" amuseerde zich kostelijk en het applaus daverde somswijl door de zaal.

Als eerste attractie werd onze Kampkrant voor gelezen hetwelk dikwijls aanleiding gaf tot hilariteit. De inzenders gaven blijk van buitengewoon hoogstaande journalistieke stijl en eenvoud. De Redactie van Spartacus zou hun medewerking aan hun blad op zeer hoge prijs stellen. Het honorarium voor de ingezonden stukken kan met de penningmeester geregeld worden(?!). Bij eventuele ongevallen of ziekte wordt dit gewoon doorbetaald.

Na de Kampkrant volgde een samenhang onder leiding van de ceremoniemeester Zingoto met begeleiding van Daan Drubbel. Na een uiterst vals begin kwam de zaak er beter in en werden de gebrachte liederen uit volle borst meegebruld.

Als volgende attractie kwam voor het voetlicht onze veel in jaren tellende maar toch nog zeer jeugdige actrice Sirca Bluiks. Wat zij ons bracht stond op zeer hoog peil en kenmerkte zich door beschaafdheid en intelligentie. Hopen haar deze week nog vele malen te horen en ...te zien.

Daarna volgde het optreden van een sinistere en donker uitziende vrouwenfiguur, welke met haar fascinerende blikken vier onschuldige mensen uit het publiek onder haar hypnose bracht en daardoor willoos waren overgeleverd aan de door haar gebrachte experimenten. Na afloop van deze seance misten haar slachtoffers enkelen van haar bezittingen.

Daarna een Rotterdamse die met een staaltje van vermomningskunst kwam en wel voorstellende de "Mongool". Binnen enkele minuten had hij, door

een kous

een kous over het hoofd van de medewerker te trekken, een volmaakt Mongools type getoerd. Het publiek brulde van de lach of ... van angst. Hierna kwam de hersengymnastiek en werd het publiek getoetst op haar intelligentie. De gestelde vragen werden door de evenkant bijsonder goed beantwoord, waaruit bleek dat zij veruitstak in ontwikkeling en wetenschap, in tegenstelling tot de onevenkant.

Na de pauze zouden de onevenkanters gelegenheid krijgen met het vervolg, hun puntenachterstand in te lopen.

Het optreden van het quintet was fenomenaal. Het waren rasechte Italiaanders en de taal die in hun liederen tot uitdrukking kwam, beheersten zij volkomen. Het bleek dat zij goede leerlingen van een zekere Toscanini waren geweest. Dat wij ze niet verstonden kwam hierdoor dat wij ook hun taal niet machtig waren. De aankleding deed wat vreemd aan. Het had veel weg van de struikroverkleding van de piraten van de Bounty.

Het was echter kostelijk en een daverend applaus kregen zij te incasseren. Dit evenement werd direct door onze fotograaf vastgelegd.

Hierna kwam het vervolg van de hersengymnastiek. Dit tweede gedeelte kenmerkte zich door veel rumoer aan de onevenkant. Zij maakte het de jury tamelijk lastig. Vooral de geschiedenis van de parel maakte de verliezende partij erg confus. Zij bleken geen goede verliezers te zijn, want het regende interrupties in de zaal. Doeh bij het uitreiken van de prijzen bleken al spoedig beide partijen tevreden gesteld te zijn want de thee en het geestelijk voedsel brachten de verbroedering terug tussen de beide tot oorlog bereid zijnde kampen.

De leiding was, zoals boven gezegd, in buitengewoon bekwame handen. En zo eindigde deze avond naar aller tevredenheid van de aanwezigen.

De Inzender.

(Ingezonden door Bruffolmans.)

Zoals we hier allen wel zullen weten,
Heeft ieder z'n eigen plaatsje bij het eten.
Hetgeen een enkel oudje wel eens schijnt te vergeten.

Hij begint dan afgrijselijk te vitten,
Omdat hij niet overal mag zitten.

Maar we zullen het hem maar vergeten,
Want zo gaat het dikwijls in het leven,
Het gaat er niet om aan welke tafel hij zat,
Maar wel, naast welke schat hij plaats genomen had.

Op iedere tafel staan nu eenmaal 12 borden,
Een de zaken moeten daarnaar geregeld worden.
Oud en jong moet dat nu kunnen begrijpen,
En niet iedereen danst naar eigen pijpen.

~*~*~*~

TOILETTARIA.

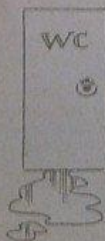
Ik kan mij soms wel voor mijn kop slaan,
Om de laarzen die ik vergat.
Nu blijkt het, ze zeer nodig te hebben,
Voor het W.C.-plons-voeten-bad.

Wil ik 's morgens naar de plaats gaan,
Maar het woord "vrij" opschrift is.
Geloof me vrienden, 'k sta dan altijd,
Tot mijn enkels in de pi.

Meen hier toch te doen te hebben,
Met een nette vriendenkring.
Of is het toch zo lastig nannet,
Precies te mikken in de ring.

Luister vrienden, ik meen het ernstig,
Maak daar toch geen vieze bak.
Want ik zie me nog geneeszaakt,
Tot aankoop van een duikorpak.

~*~*~*~

IK HOORDE VERTELLEN... (of het waar is, weet ik niet)

dat: Lea van plan is, lid te worden van de blauwe knoop.
Om te weten hoe zoo'n blauwe knoop haar flatteert, heeft zij zich op een niet nader aan te duiden plaats, een blauwe plek laten aanbrengen.

dat: onze Belgische schone (die schijnbaar een knuppel in het hoenderhok is) de kledinggetten heeft veranderd; Zij kleedt zich namelijk AAN als zij naar bed gaat en UIT als zij opgestaan is.

dat: onder de zich zóór bescheiden voordoende leden van onze kleine groep, zich auteurs en acteurs bevinden, van zo groot formaat dat zij vele beloften inhouden voor onze politieke strijd.

dat: onze Belgische Kamerad een zeer wantrouwend karakter heeft. Hij ligt minstens tot 's nachts drie uur wakker om te waken over datgene wat hij het zijne noemt.

dat: Bertus Koning zich s'avonds vreemd gedraagt. Hij loopt tot 2 uur te spoken en begint dan aan zijn ochtendgymnastiek; Die dan al slapen missen veel. Het is een genot de soepele bewegingen van zijn harmonisch gebouwd lichaam te zien. En daarbij de mooie lijnen van zijn boenderen door de huid te zien steken.

dat: Varinga NIET twee paar zwarte sokken over elkaar draagt en NIET met het onderste paar naar bed gaat
Bij nader onderzoek is gebleken dat het vermeende onderste paar, de natuurlijke kleur van zijn voeten is.

Maar, men hoort zoveel en ik weet het niet.

OP WANDELING IN DE OMGEVING.

Toen wij vandaag op de wandeltocht waren, onder leiding van een Kamerad uit Bussum, vertelde deze ons interessante dingen over deze streek. Op een bepaald punt aangekomen, werd even gerust en hoorden hoe in het oude verleden de mensen woonden en leefden.

Er ontspan zich op deze plek enige gesprekken, waarvan ik er een afluisterde.

Bertus onze uitstekende kinderpedagoog, vroeg onze begeleider hoe af hij kinderen de beginselen van het Socialisme bij bracht. Hij voegde er aan toe, dat als hij het de kinderen zou moeten vertellen, hij het dan zo zou doen: "Vertellende van Prins Willem van Oranje zou hij de kinderen zeggen, dat deze man toemidden zijner krijgsnakkens, tevelde trok en dapper meevocht. Dat zou volgens hem op hen een betere indruk maken."

De Bussumse Kamerad een beheerst en verstandig man tikte hem op z'n vingers en vertelde daarbij, dat ook deze Pr.v.O. een Strober en baantjesjager is geweest. Vertelde ook dat ons vorstenhuis niets meer te maken had met Oranje, want dat het zijn oorsprong in Frankrijk heeft. Het is maar een kwestie van naam, immers ze hadden ook Bertus Branding de naam van Nassauwe kunnen geven.

Toen Bertus dit hoorde, dat ook hij een van Nassauwe zou kunnen zijn, zagen we zijn brede borst zwellen.

Z'n blik werd versond en met een minachtend gebaar keek hij op ons neer. Zijn gedachte gleed terug naar het grijze verleden, ons beschouwende als zijn onderdanen, die demoedig achter hem aan sjokten al hun hoop op hem gevestigd om hen naar de overwinning te voeren. Krijgshaftig nam hij zijn schoudertas op en stapte met forse schreden de oeroude weg op, waar eens de handelslui langs trokken om hun waren naar de grote steden te brengen en handel te drijven.

Twee Grieten die niet moedden.
Tussen ons bevinden zich twee jonge grietjes
Naar het lijkt ook bijdehante Pietjes
Een mooie Jurk en aardig smool, maar
Verduiveld weinig gemeenschapsgevoel.

Bij het borden wassen en pitten
Behoren zij er toch ook tussen te zitten
Want wij hun aan spel en werk binden
Zullen zij het zelf ook prettiger vinden.

-o-o-

Geachte Redactie,

Mag ik U een plaatsje verzoeken in
Uw veelgelezen en wijd verspreid blad.

U zult het met me eens zijn, dat de
accommodatie in Het Plankenhuus in vele op-
zichten voortreffelijk is.

Een gezellige eetzaal, die ook als
conferentiezaal geen slecht figuur maakt. Be-
hoorlijke ruime slaapkamers, waarvan één
zelfs voorzien is van een flink balkon. Brede
gangen, geriefelijke trappen. Vaste wastafels
ja zelfs een douche.

Toch zou met zeer weinig kosten het
geheel veel behagelijker te maken zijn.

Ik zou U enige voorstellen aan de
hand willen doen. Zou het b.v. niet mogelijk
zijn, dat er op de slaapkamers enige stoelen
kwamen. Dat bij de wastafels een paar plankjes
gethierd worden. Het zou een enorm gemak be-
tekenen, want zeepdozen, tandenschuimers, kam-
men en dergelijken konden daar dan tijdens het
wassen worden neergelaid. De ruime gangen le-
zen zich uitstekend voor het aanbrengen van
een rij eenvoudige kapstokken. Er zou daarmee
voorkomen kunnen worden, dat telkens iedere
jas of mantel naar de slaapkamers moet worden
gebracht.

Enige stoelen en een tafeltje op het balkon zou
ook geen overbodige woude zijn. Het zou een
ideaal plekje worden, om eens een uurtje rustig
te zitten. Ook wat meer zitmeubelen buiten het
huis in de tuin zouden hoogst welkom zijn.

Geachte Redactie, zou een en ander geen
overweging verdienen en aanleiding voor de kamp-
leiding kunnen zijn, om er met de Directie van
het Kamphuis over te spreken.

U, geachte Redactie, dankend voor de plaats-
ruimte.

Een Opmerkster.

-o-o-o-

Sportieve Minister.

Minister Koppen één onder beste atleten
Doet veel aan korfbal moet U weten
Wij zagen vanmiddag bij een partij
Bij liep zich de rambam te sweten.

Rende met de bal, als een jonge hond
Alleen jammer dat hij het gat van de
korf nooit vond.
Draafde daarbij als bezeten in 't rond
En rolde bij elke worp op zijn K..t.

Ook Leen was een der korfbalhelden
Die het bij Koppen moest ontgelden.
Leen kon het niet winnen met spelen en
schelden
Gaf Koppen een stoot die zijn gezicht
danig ontvelde.

Supporter.

Het W.C. probleem.

Ik moest geweldig plussen vernoocht
 En was al dierige goed in acht
 Want een gewaarheid was tellt twee
 Die met een angewig hart naar die W.C.
 Gehoeve de trooster en dacht het is dat
 Mijn weten werden vreselijk met
 Een wachende naar goed opgepast
 En met niet over heen geplaat
 Het was het nu, het was de pot
 Zijn onderwerk totaal verrot
 Nu, klapt over 't W.C. schandaal
 Het is kijken de volgende maal.

Bedijkt.

~*~*~

WISSE.

dat: de Minister van Arbeid ons een
 telegrafische wensde-groot
 heeft gesonden.

Samenvattingdienst.

~*~*~

BULLETIN.

Het heeft them onen geachten Kamerad
 en medewerker Jan Stegge mogen gelukken,
 na jaren van politiek parlementaire
 ijver, onder het pseudoniem "Gitsen" in
 het Ministerie Drees - van Schaik zitting
 te nemen.

Spartacus weet hem alle goeden.

Censor.

(Publicatie met foto, ligt bij de
 Redactie ter inzage)

NACHT - KARTJE.

Het U de afnemende trechte gaten
 Van Bertus de grote kassonnen
 Hij liep glisterend in nachtgewand
 Met een grote gitaar rond te sjouwen.

Ik had het van hem absoluut niet verwacht
 Zoo'n repertoire te le Speelhof
 Die miniat die was schitterend en gracieus
 De snoerden waren een nootloof.

Het ging over een goeder die vintu te graag
 Het ging hem slecht af bij dit werk
 Toen hielp hem een meisje en lichte de maget
 Die hancil van Bertus bleek sterk.

Dan was er een halve gure meeser
 Het hoed op en indische dronken
 Het leek wel of hij de avond vooraf
 Niets dan water had gekonden.

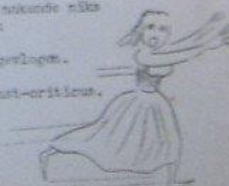
En dan kwam verleidelijk en schoon
 Koudtits en een bekertje vragen
 Om met wat water en asperien
 Maar troefstijde te kuren verjagen.

Een specialiteit zorgde er voor
 Gebracht door Minstervarkenen
 Die maakte hit so dat je krom van de loch
 Je moest dubbel noet vromen.

Hij verscheen, haast in z'n sekunde niks
 Liep rond met draaiende ogen
 De dame van de asperien
 Gelukkig was het gevlagen.

Kunst-criticus.

~*~*~

Het kamp is bijna ten einde, maar één dag rust ons nog. Dan is de week weer om en verleden tijd geworden. Alleen blijft de herinnering. Of wij slaagd zijn weten wij niet. Het is zo moeilijk het een ieder naar de zin te maken. De Kampleiding treft zeer zeker geen blam. Zij heeft naar beste kunnen het werk verricht en van deze plaats mag zeker een woord van waardering niet onthouden worden. Al diegenen die hun medewerking hebben verricht aan de lezingen, toneel, ontspanning enz. hebben dat als hun plicht beschouwd, met de bedoeling een kameradschappelijke sfeer te scheppen. Wij hopen ook dat de discussies de nodige verheldering hebben gebracht, zodat we terugkomen in het bedrijf propagandisten zijn geworden voor de gedachten van Spartacus. Maar in het bijzonder voor de communistische beginselen.

Er zijn natuurlijk in dit kamp tekortkomingen geweest, maar bedenk wel, wij zijn alle maar mensen. Wij zijn met de beste bedoelingen naar dit kamp gekomen de geest van Spartacus meemakende. En is dit soms niet geheel tot uitdrukking gekomen dan kan ons dat niet teleurstellen.

Nog zijn wij niet zover om Keulen en Aken zijn ook niet op één dag gebouwd. Schuld hebben is ook een voorwaarde voor een goede klassenstrijder.

Al met al hebben wij ons niet vervoeeld en zouden er best nog een week aan willen toevoegen.

Het weer was vandaag slecht en we moesten thuis blijven. Maar beter slecht weer en hier tussen de kameraden dan in Rokum achter de machine en de "pestmoel" van je baas en je heen.

Wie is het daar niet mee eens.
Tot de volgende krant.

Iemand die het hier zeer goed bevalt.

TELEURSTELLING.

Het was middag en goed weder.
Echtjaar Toorn had goede zin
Tegen met een beste stemming
Op tandemfiets de bossen in.

Voor vertrek deelde hij mede.
We gaan op de brasseriejacht
Als het etensuurtje aanbreekt
Wordt jouw ook een doos gebracht.

Toen de klok dan ook zes uur wees
Ik viel moed aan tafel ging
Blaas mij tot mijn grote ergernis
Ze hadden niet één brasserie.

Ik was boos, ging toen bedenken
Wat toch wel de oorzaak was
En die werd ook gauw gevonden
't Lag niet aan het braamgewas.

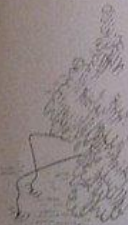
Dat paar dat is van plan veranderd
Zij zijn, al blijft het slechts een gissen
Naar mijn mening moet er uit
Met als Bertus, fijn gaan vissen.

-0-0-0-

SPIELAKOEFENING.

Kranig krakelende Kampkrant
Wat bood jij ons veel vermaak
Kakelende kladderboom
Jij was veelal krachtig raak.
Ja, die kantelende Kampkrant
Werd soms kramptant, heel wat mans
Je verdient nog een gelukwens
En daarbij een erekrans.

Van de:
Kampkrantkansenkavelendecavalcadokant.

Dit wordt dan een der laatste artikelen voor onze Kampkrant. Met de gehele week zoal hebben welverdiend op een paar vallietjes papier uitgedrukt kunnen worden. Een heel boekwerk zou er mede gewild kunnen zijn. Vandaag hebben we besloten met een fietstocht langs de Veluwe te dromen.

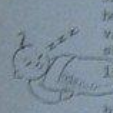
Naamlijks hadden we een half uur gefietst of de jongste van de ploeg liet z'n hoofd over het stuur hangen en trok zich nergens meer wat van aan. Er zat niets anders op dan af te stappen en te wachten tot de kleine Muller belijde te ontwaken.

Daarna ging het verder, maar al spoedig bleek dat onze gids wel heel precies de weg wist in de lasterminne Jordaan, maar van deze omgeving wist hij geen meer. Tegen 12 uur in de middag stegen we van onze stalen roesen en bezetten een dorpsloosement.

Ma er ons van verzekerd te hebben dat er geen druppel koffie meer in huis was, trokken we weer verder. Bij een splitsing in de weg distancieerden zich vier man en trokken de bossen in. Bij het volgende Spartacus-kamp zal ons de reden waarom wel duidelijk worden. De rest trok verder en na enige tijd was het weer de kleine Muller die ons noodzakelijk om af te stappen. Hij moest weer pissen.

Deze twee gedwongen rust was een welkome afleiding voor onze vriend Willem. Hij zag vier aardige meisjes langs de weg zitten en zat er spoedig tusschen in. Na zijn "smoesje" gemaakt te hebben, verdween hij onder de regenjassen van deze Friese schone en een uur lang was hij niet meer op deze aarde.

Het ontwaken van de kleine Muller maakte ook een einde aan het gezelligheid samen zijn van Willem en weer trokken we verder. Meer was onze gids de kluts kwijt en stuurde zijn samen perdoos een tentenkamp binnen. Na een

grote opschudding was gebracht te hebben liep ook dat goed af en ging het een laantje verder tot toe in, op weg naar huis. Doch eerst werd weer gerust en zijn touw allemaal in slaap gezakt. Meer was het de kleine Muller die ons verstoortte, daar nu schreeuwde hij ons wakker. Het was maar goed ook, want het tijdens deze vacatieweek apart wonen van de gestruide lui ontstelde in zoepartijen en vrijerijen. We gingen dus maar weer snel op weg en kwamen zonder ongelukken en in de allerbeste stemming weer in het Kamp terug.

Spionnier.

Beste vriend Leon v.d. Jagt
Bij de lectatie werd iets voor jou gebracht
Als dank voor je dagunlang harde werken
En de gedachte van Spartacus deed versterken.

Wij geloven, niemand viel deze Kampweek tegen
Ook al viel er soms veel regen
Steeds weer maakte jou humor
Een einde aan plotselting gezeur.

Ook al had je ook foute dingen
Door steeds "tsingels boe" te zingen
De dank van alle Kampwezen
Geldt zeker jou en mag er wezen.

Al zie je op deze avond tot besluit
Er netjes op zijn Zondags uit
En ben je enigzins van streek
Bij 't raderend eind van deze week.
Ook kan zulke toch niet beloften
Leon in het zonnetje te zetten.
Mede namens de Kampwezen
Overhandig ik je dit boek, schrijver Tolstoj
Wij allen hopen deze woorden,
te horen in lezing " 't was mooi".

REVUE KAMPLIND.

Zaterdag vóór Augustus
Brak de vacantie voor ons aan.
En we zouden met Spartacus
Naar "het Plankenhuus" toe gaan
Het is er ook van gekomen,
We zijn al zeven dagen hier.
En we heiden trots wind en regen
Alle dagen veel plezier.

(refrein)

Het is zoo fijn, zoo fijn
Om in "het Plankenhuus" te zijn.
't Is zoo fijn, zoo fijn
Om in "het Plankenhuus" te zijn.

Het eten is hier overheerlijk
Slapen doen we hier ook goed.
's Morgens zie je al de vrouwen
Met een opgewekt gemoed.
Alleen de mannen staan wat zakkelig
Voor hun kleine wasfontein,
Omdat ze veel te laat gaan slapen
Naken 's nachts veel te veel gijn.

(refrein)

Eens maakten wij een kleine wand'ling
Van een KM. of tien
We zouden er zoo nog vele maken
Naar de meesten zeiden: "Mij niet gezien"
Want ze liepen er alle mank van
Zij zijn er nog niet van op dreof
Ja, alleen de mannen hoor
Want de vrouwen, blijvan fit zoo lang
zij leev"

(refrein)

Wij hadden ook een bonte avond
Nou die was in één woord knal
We hadden vrienden op de "Bühne"

De één deed leuk, de ander nial
Ook het gymnastiek der hersenen
Is geweldig leuk gegaan
Alleen als het op punten aankom
Kwamen zij tegenover elkaar te staan.

(refrein)

Morgen zitten wij weer voor 't laatst
Aan ons gemeenschappelijk ontbijt
Want we gaan al weer naar huis
Wat ons allen erg spijt.
Maar er komen nog vele vacaties
Dat wij bij elkander kunnen zijn
Naar laten wij er allemaal voor zingen
Voor een beetje méér zonneschijn.

(refrein)

—O—O—

SPARTACUSKAMP 1948.

(van onze eigen correspondent)

Als kampkrant-correspondent
Heb ik in het vacantie-oord
Nu de week spoedt naar het einde
Naar het oordeel der makkers gehoord.

De sigarenmaker aan de Berkel, heb ik verzocht
Mij te vertellen, wat hij van de stemming
docht.

De sigarenmaker:
Ondanks het weer, was de stemming redelijk
goed
en zelfs ondanks de enkeling, die liever ziet
dat een ander het werk doet.

Man en vrouw van een groot gezin
Vroeg ik: "Had U het geheel naar Uw zin".

De vrouw gaf haar oordeel:
Ons gezin heeft het best naar de zin gehad,
Ook al bracht de grootte mee, dat het let-
terlijk in een hoekje zit.
Dat was het beste en rustig,
Haar doch, de klikkegeest,
Was nog niet helemaal weg, al is dat al be-
ter, dan vorige jaren geweest.

En paar kinderen, van wie ik meende,
dat zij al wat oordelen konden,
Hoe ik gevraagd:
Wat zij het fijnste hebben gevonden.
Het antwoord was rask
Als een eenvoudige zaak.

De kinderen:

Het fijnste voor ons was, het samen
Korfballen.
Maar ook het spel van "verloren" met
ons allen.

De verslaggever meent hierbij te moeten op-
merken,
dat dit kinderoordeel ons allen kan sterken.
Immers:

Het maanden werd door de jongens het meest
gewaardeerd.
En naar "verloren" hebben ze alle begeerd.

De vriendin aan de Rette, die jurylid was,
Vroeg ik of het programma in orde was.

Het jurylid:

Haast alle wandelingen waren eigenlijk te lang
Bijzonder goed was de gezamenlijke zang.
Liederen over socialistische strijd en natuur
Versterken de makkerschap op den duur.
Er behoeven niet meer inleidingen te worden
gehouden,

Geen partoon spreken en geen uh ... uh ...
gevoel.
En veel meer discussies, dat brengt wat meer
klaur.
En voert ons tot klaarheid over de zaken,
Maarover het nodig is tot een oordeel te ge-
ruken.
Tenslotte ik kon slechts verwonderd wesen
Dat enkelen Spartacus nog niet lezen.

En stille vriendin was erg bevrezen
Over de korte speeches, die we gister deden
Het peil en de inhoud was haar megevalen
Van de redevoeringen van hun allen.
Maar de flauwe praatjes, die ze soms op de
slaapsaal had gehoord.
Hadden haar vreugde wel wat verstoord.

Vervolgens heb ik tot besluit
het oordeel gevraagd aan de kleinste kluit.

Het antwoord was: " Oh, Oh, hē, hē :
In 't vervolg: regelmatig en meer melk en
thee ".

De verslaggever merkt op: ondanks alle feilen,
Gaen we voor 't volgend jaar, met volle zinnen,
Merken voor verdieping van onze gedachten
En versterking van onze strijdkrachten.
We komen terug, het volgend jaar,
Met meerdere makkers en weer beter klaar,
Om 't gezin van de Spartacus-slaven
Het inlicht, met geestdrift en met partischon
te leven.

WELKOMSTEN:

Dit heb ik van den kampfeest;
Want ik heb een keer het woord
Om u mijn reuring weer te geven
Want ik vind dat dit een feest;

Althoewel den het comfort hier
Volgens mij, meer dan premien
Want ieder het naar de zin te nemen
Vult en den deessal lang niet een;

Het eten en de ligging waren
Zooals de meesten u bekend
Oftgemaakt kinderpitten
Ik voor mij, want of verwordt;

De assistent, zijn vrouw en meisjes
Weren op den allerbest
Hun hoofd maar één kiel te geven
En zij zorgden voor de rest;

Het wij pitten en met waten
Tafels hebben klaar gemaakt
Wen tota het spuntan gebourde
Het mij zelfs daarbij vermaakt;

Onderlinge hart en vriendschap
Gewilde dan ook met den dag
Ik hoop met klan het volgend kampfeest
Dit al direct een vreesen teg;

Voor Haarlemmerla diende Leendert
Assistenten Bertus en Stan
Zij gaven u hun beste krachten
En deden dit met vol élan;

Vele onze medewerkers
Breng ik persoonlijk ook mijn dank
Zonder de medewerking
Had deze avond voor mij geen klan

Ook de jong wil ik nog zeggen
Dat hij met de achterste geest
Mij behoor ik te onderstaande
Zonder dat het ik niets gewaakt;

Familie boom wil ik niet vergeten
Voor 't waardig stek muziek
't Was niet dan amateurisme
't Klomde tominste magistiek;

Het dus tracht den ook met liedjes
Waarvan ieder een kon brullen
Het hielp ons hier dapper mee
Om programma aan te vullen;

De herengymnastiek die leerde
Dat de geest een slap niet is
En de twee winteropwechen
Verloopen ook zeer vlot en fris;

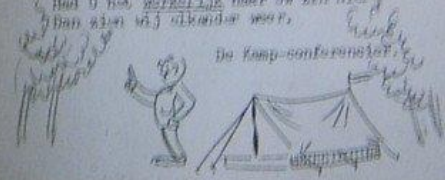

Jaemer achter van beide dames
Banning's v.d. Jagt zijn vrouw
Te pakken viel ik ze toch wel reusen
Dat vergeet ik niet zoo gauw;

Laten wij hier elkaar beloven
Om te zorgen, het volgende jaar
Een vijftig vrienden mee te brengen
Dan komt het nog beter voor elkaar;

Ik zeg u dan van harte het beste
En tot een wervings wijdend keer
Had u het werkelijke naar de zin hier
Dan zien wij elkaar weer;

De Kamp-conferensier.

Beste Vrienden(innen),

Rest ons tot slot nog een welgemeende dankbetuiging aan alle mede-zomerkamp-bewoners voor de bijdragen welke niet geplaatst konden worden, daar zij veelal van gelijke inhoud waren.

Onze krant zou ook te lijkig geworden zijn en daarom moesten wij volstaan met het hier gebodene.

Laten wij enkele ondertekenaars noemen, zooals:

"Enige Rotterdammers",
"Oom Kees en zijn vrouw",
"Kriebeltje",

en hoe verder deze inzenders(sters) zich nog meer mochten noemen.

Gedurende de gehele vacantie hebben zij door het geven van hun indrukken op papier, ons en ook de andere Kampbewoners een grote voldoening geschonken en met deze Kampkrant een blijvende herinnering te kunnen samenstellen.

Amsterdam, November 1948.

Namens de Redactie,

B.de J. & J.H.
.....